

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

fecit nouam: Simul ex singulis congregationibus sive
qua virorum essent, tres eligens fratres, ut simul du-
decim fierent, qui in Hamburgo canonica degeneret
conuersatione, populum ab idolatria reuocantes et
rōre. Ordinavit etiam in scandaliam, mortuo Regis
berto, ex fratribus Hamburgensis ecclesiae Bennonen
virum prudentem, qui in Aldenburgo multum atula
prædicationis in populo fructum. Per idem tempus, Hen-
ricus rex Bambergensem ecclesiam illustravit, duo ad-
dens monasteria. In monte quidem sancti Michaelis, ab
altero latere ecclesiae, in honorem diui Stephanii, i-
sit consecrari cœnobium: Conuertens ad honorem in-
mortalis Dei, quod aliis in superbiam filiorum erige-
dam conuertisset. Cunegundis regina ad hæc mira-
zelo cooperatur, preparans sibi in terra amicos pa-
res, qui se recipiant in æterna Dei tabernacula: Eccle-
sie & monasterij abundè in prædijs est prouisum. Et
Theodericus Metensis episcopus Cunegundi frater, h-
ij Sifridi comitis Palatini de Rheno, qui largitate
fororis liuentibus oculis perspiceret, regemque aliquan-
dò desuper conuenit, quod patrimonium coniugis ita
ecclesiam pateretur ab alienari: Sed obsurdum rex u-
nas obiurgationes, miratus quod vir ecclesiasticus,
ecclæ incrementis inuidet. Tanta autem incensus
episcopus ob eam rem indignatione, ut hostiles animos
ostenderet in regem, & ad hostilia peruenit agenda.
Duxit in eum rex, & dama, ut fieri solet, damnis com-
pensans, eo perduxit episcopum, ut facile conquiesce-
ret.

CAPUT XXXI.

CVM autem teneret Ottonum prædecessorum
corum opere Lotharingiam rex Henricus, Flas-

drensis a
barba, q
arcem V
Henricus
recuperat
arcem m
Gandavii
aliquot p
recondit:
fecit, &
sacramen
orum su
feudū re
bella voc
etia illi &
posita, co
bus ita co
Imperio
pendio d
exercitu
provinci
firmanū
stra Han
nomen r
condend
habitato
præsidiu
manos,
ricus rex
bus, yrbi
sunt aut
cordi h

drensis comes Balduinus IIII. cognomento Pulchra
barba, qui filiam teneret Giseberti ducis Lotharingiae,
arcem Valentianas præcipuam in eo regno inuaserat.
Henricus autem rex in eum duxit copias, & eam, vt
recuperaret, obsedit: & diu casso labore desudas, cum
arcem munitissimam non caperet, ab ea flexus, arcem
Gandavii in Flandria circunsedit, & populata terra,
aliquot primores in Flandria cepit, intraq; Tornacum
recondit. Vnde territus Balduinus, Henrico regi satis-
fecit, & Valentianas reddidit: datisq; obfidibus, cum
sacramento fidelitatis manus illi dedit. Imperator su-
orum suasione inductus, Valentianas ipsi Balduino in
feudū reddidit, vt indē seruiret Imperio, & ad omnia
bella vocatus, cum certo militum præsidio adesset. Post
etiā illi & valacras simili pacto tradidit. Sic pace com-
posita, comes rediit in gratiam Imperatoris. Quibus re-
bus ita comparatis, audit rex in Italia grauius quam
Imperio par esset, se commouere Græcos, adhibitis, sti-
pendio dato, Saracenis. Mouit verò in illos Imperator
exercitu validissimo, & in Campania iam grassantes
provincia expulit: sequutusq; vsque ad nouum, quod
firmauere in Italia præsidium, Troiamq; dixere: Ca-
stra Hannibalis eo loco olim fuisse compertum est: idq;
nomen remansit loco vsque ad illa tempora. Eius autem
condendæ vrbis in illo loco potissima fuit ratio, quod
habitatoribus Græcis, eò velut in coloniam ductis, ad
præsidium terræ ferendum, & ad inuadendos fines Ro-
manos, locus videretur opportunitissimus. Quod cū Hen-
ricus rex intellexisset, necdū benè firmatæ munitioni-
bus, vrbi nouæ castra admouit: Qua in expeditione,
sunt authores, Benedictum Pontificem, quod remillam
cordi haberet, interfuisse. Sessum tamen est ad eam

vrbem mensibus quatuor, & machinae omnis generis al-
motæ: & statim aduentu, quod caumata regio ob-
bet intolerabilia exteris, Henricus rex ditione ab op-
pidanis oblatam acceptans cum datis obsidibus, Romi
reuertitur: ibique de more pontificalem benedictionem ac-
cepit, Imperator qui est consalutatus, à populo & pro-
ribus.

C A P V T   X X X I I .

SVNT qui scribunt, Henricum regem ante accepta-
bilem benedictionem in ea Italica expeditione captū ab
hostibus: sed illusisse capiētibus, ut ex arce, qua teneret,
desiliens, coxam leserit, vnde per reliquum tempus clau-
dicārit. Quod certum est, in Papia expertus gran-
sum à ciabib⁹ tumultum, quem armis magno stupen-
culo sedauit: Ibi poterat includi palatio aliquandiu ob-
sessus, ibi potuit in crure ledi: nam quod captus in ca-
cere teneretur & elaberetur, difficile est creditu.
Comitatus inde Marsberg vacabat Imperio: Huius mu-
gnam partem Imperator attribuit ecclesia Marsber-
gensis: sed quatuor arces in ripa fluminis Fuldae dedit
feudum cuidam Burchardo, quem comitem creavit.
Fertur idem Henricus, alioqui rex optimus & Christi
anissimus, aliquando zelotypie malo in castissimā con-
iugem laborasse: cū illam ex delatoribus quispiā mali-
liti putaret propensiore, quam Imperatori par esset.
cū compertū esset pudicissimae fœminæ, quod apud
gem ea suspicione non careret, iussit igniri ferrum, o
in conspectu regis candens deportauit, ostenditque vi-
 manus intactas: Ut à te mi, inquit, vir intacta permane-
 sic ab omni male: Pone suspicionem. Ille sanctissima fœ-
 mina ad pedes prouolui incipiens, ab ea non finitur, ve-

miam
derico
gnant
canda
quem
cem.
nuit, (t
terrer
trati.
bus cœ
Imper
condit
diæ, in
berau
cū p
ne plac
Imper
archie
placau
pedien
tus r.

E
vt ali
bello t
sionem
tor, a
in Pol
mei d
nam
Germ

